

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 136/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Миљуш, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца: 1. АА из ..., 2. ББ из ..., 3. ВВ из ..., 4. ГГ из ..., 5. ДД из ..., 6. ЂЂ из ..., 7. ЕЕ из ..., 8. ЖЖ из ..., 9. ЗЗ из ..., 10. ИИ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог Стечајна маса „Хипол“ АД у стечају, Оаци, чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3279/24 од 11.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3279/24 од 11.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3279/24 од 11.09.2024. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је пресуда Привредног суда у Сремској Митровици П 268/23 од 15.11.2023. године, којом су делимично усвојени тужбени захтеви тужилаца и обавезан је тужени да тужиоцима АА исплати накнаду зараде за неискоришћени годишњи одмор са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате и обрачунату законску затезну камату од 30.06.2023. године, на начин ближе описан у првом ставу изреке првостепене пресуде, разлику неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада за међумесни и локални превоз, а највише до висине месечне претплате, на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ББ разлику неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада за међумесни и за локални превоз, а највише до висине месечне претплате, на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ВВ на име разлике неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада за међумесни и локални превоз, а највише до висине месечне претплатне карте на

начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ГГ накнаду зараде за неискоришћени годишњи одмор са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате и обрачунату законску затезну камату од 30.06.2023. године, на начин ближе описан у првом ставу изреке првостепене пресуде, на име разлике неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада и за међумесни и локални превоз, а највише до висине месечне претплатне карте, на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ДД на име разлике неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада и за међумесни и локални превоз, а највише до висине месечне претплатне карте, на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ЂЂ на име накнаде зараде за неискоришћени годишњи одмор са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате и обрачунату законску затезну камату од 30.06.2023. године, на начин ближе описан у првом ставу изреке првостепене пресуде, разлику неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада и за међумесни и локални превоз, а највише до висине месечне претплатне карте, на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ЕЕ на име разлике неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада и за међумесни и локални превоз, а највише до висине месечне претплатне карте и на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ЖЖ на име разлике неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада и за међумесни и за локални превоз, а највише до висине месечне претплатне карте и на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ЗЗ на име разлике неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада и за међумесни и за локални превоз, а највише до висине месечне претплатне карте и на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде, тужиоцу ИИ на име разлике неисплаћених путних трошкова за долазак и одлазак са рада и за међумесни и за локални превоз, а највише до висине месечне претплатне карте и на начин ближе описан у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом од 30.06.2023. године до исплате, обрачунату законску затезну камату до 30.06.2023. године, као у ставу првом изреке првостепене пресуде. Преко досуђених износа, а до тражених износа, тужбени захтев тужилаца је одбијен као неоснован. Одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог којим је тражио да се обавезу тужиоци да му исплате и то тужилац АА по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 175.526,00 динара, по основу неосновано исплаћеног прековременог рада износ од 3.913,82 динара, по основу неосновано исплаћеног прековременог рада износ од 3.913,82 динара, тужилац ББ по основу неосновано

исплаћених трошкова превоза износ од 66.220,00 динара, по основу неосновано исплаћеног прековременог рада износ од 503,94 динара, тужилац ВВ по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 39.106,00 динара, тужилац ГГ по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 156.911,00 динара, тужилац ДД по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 227.757,00 динара, по основу неосновано исплаћеног прековременог рада износ од 4.363,77 динара, тужилац ИИ по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 60.957,00 динара, по основу неосновано исплаћеног прековременог рада износ од 4.092,29 динара, тужилац ЂЂ по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 87.800,00 динара, тужилац ЕЕ по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 151.520,00 динара, тужилац ЖЖ по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 191.986,00 динара, по основу неосновано исплаћеног прековременог рада износ од 2.701,02 динара и тужилац ЗЗ по основу неосновано исплаћених трошкова превоза износ од 139.380,00 динара и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији у складу са одредбама члана 404. Закона о парничном поступку.

Према разлозима нижестепених судова, тужбени захтев тужилаца је основан у смислу одредби чланова 68., 73., 75 и 76. Закона о раду у вези са чланом 77. Закона о стечају, јер је у конкретном случају утврђено да су тужиоци закључили уговоре о раду са туженим над којим је отворен стечајни поступак, а висина накнаде тужилаца за неискоришћен годишњи одмор и трошкове превоза утврђена је вештачењем.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена одлука, Врховни суд налази да нема потребе за новим тумачењем права, разматрање правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу грађана. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног суда, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијски наводи којима се тумаче релевантне законске одредбе, представљају тумачење ревидента које није од значаја за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревидент ничим не обрађаје нити прилаже доказе о погрешној примени материјалног права на коју се

позива. Указивање ревидента на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку у вези са тачком 12. истог закона, не представља основ за изјављивање посебне ревизије. Ревизијом се не указује на другачије одлуке судова у истој или сличној чињенично правној ситуацији, па је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради исплате дуга из радног односа је поднета 07.10.2021. године, а преиначена 21.07.2023. године. Противтужба је поднета 26.09.2023. године. Вредност предмета спора највишег побијаног дела по тужби је 167.646,00 динара, а по противтужби 227.757,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**